

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10412** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ю. В. Д., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 4053 от 27.08.2023г. постановено по НАХД № 6060/2022г., по описа на СРС, 15 състав. С решението си СРС, е потвърдил електронен фиш, серия К № 5496168, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, без да се излагат конкретни съображения в тази насока.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно призован, се представлява юрк. С., който моли решението на СРС като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема

следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активнoleгитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение и следва да бъде разгледана по същество.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш, серия К № 5496168, издаден от СДВР, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав.

Въз основа на събраните доказателства, в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е установено от фактическа страна, че на 26.04.2021г., около 10:54 часа в [населено място], на [улица]до № 28, с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят Ю. Д. управлявал лек автомобил марка „Д.“, модел „Дъстър“, с рег. № , собственост на „Ивайло Ауто“ ЕООД. Водачът се движел със скорост от 78 км/ч. при разрешена такава от 50 км/ч. за населено място. Превишаването на разрешената скорост било установено с АТСС TFR1-M № 613. Техническото средство било поставено в района на [улица]до № 28, с посока на движение от [улица]към [улица]съгласно протокол за използване на АТСС. По отношение на техническото средство било издадено удостоверение за одобрен тип средство за измерване и при последваща проверка не били установени механични дефекти, които биха могли да попречат на функционалната му годност.

На 26.04.2021г. бил издаден електронен фиш серия К № 5496168 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на Ю. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Административен съд София – град, XXVII - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила. Съдът намира, че по делото е доказано, че на 26.04.2021г., около 10:54 часа в [населено място], на [улица]до № 28, с посока на движение от [улица]към [улица]Ю. Д. управлявал лек автомобил марка „Д.“, модел „Дъстър“, с рег. № , собственост на „Ивайло Ауто“ ЕООД. Лекият автомобил се е движел със скорост от от 78 км/ч. при разрешена такава от 50 км/ч. за населено място. В съставения електронен фиш нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Отражена е посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. По отношение съдържанието на процесния електронен фиш и неговото съответствие с изискванията на закона, СРС е изложил подробни мотиви, които се споделят от настоящата инстанция. Правилно е прието от първоинстанционния съд, че нарушението е установено от АТСС TFR1-M № 613, представляваща одобрен тип средство за измерване, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. По несъмнен начин се установява също така и размерът на

превишението на скоростта, след като ясно и изрично в издадения електронен фиш са конкретизирани точните размери на наказуемата и на въведената разрешената скорост.

Изводите на състава на СРС съответстват на приложимия материален закон и се споделят и от настоящата касационна инстанция. Видно от приложената по делото снимков материал се установяват датата и часът на нарушението, индивидуализиращите белези на превозното средство (марка, модел и регистрационен номер), както и ограничението на скоростта и действително измерената скорост. От снимковия материал се потвърждава и разположението на уреда. От протокола за използване на АТСС се доказва, че техническото средство е било поставено и използвано на датата и мястото на нарушението съобразно изискванията. От удостоверението за одобрен тип средство за измерване и от протокола от проверка на мобилна система за видеоконтрол става ясно, че техническото средство, с което е заснето нарушението отговаря на всички изисквания и е в изправно състояние, което му позволява да функционира ефективно. От заявление за първоначална регистрация № 214134012903/22.01.2021г. е видно, че „Ивайло Ауто“ ЕООД е собственик на превозното средство. От попълнената декларация от управителя на „Ивайло Ауто“ ЕООД – И. Е. Б. се установява, че за периода от 22.04.2021г. до 30.04.2021г. лек автомобил марка „Д.“, модел „Дъстър“, с рег. № е бил във владение на жалбоподателя. Кореспондиращата на нарушението санкционна норма чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП предвижда, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, за превишаване от 21 км/ч. до 30 км/ч - с глоба 100 лв., като размерът на наказанието е фиксиран, поради което правилно от първоинстанционния съд е прието, че въпросът за справедлив размер не следва да бъде обсъждан. Установен е и извършителят на нарушението, предвид представената от управителя на „Ивайло Ауто“ ЕООД декларация.

Правилно районният съд е отхвърлил и претенцията за маловажност на деянието като коректно е отбелязал, че процесният случай не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. Същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4053 от 27.08.2023 г., постановено по НАХД № 6060

по описа за 2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 105 – ти състав.

ОСЪЖДА Ю. В. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. „Б“, ет. 4, ап. 16 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.